Contributed by Vierde Internationale
maandag, 29 oktober 2001 -

We publiceren hier een oudere resolutie van het uitvoerend comité van de Vierde Internationale over de aanslagen van 11 september en de agressie tegen Afghanistan. Het document werd aangenomen op 29 oktober 2001.

1. De imperialistische agressie die door de Verenigde Staten gelanceerd werd als zogenaamd antwoord op de aanslagen van 11 september is helemaal geen daad van legitieme verdediging. Het gaat hier om een oorlogszuchtige wraakactie gericht tegen een hele bevolking, die een bommenregen op haar kop krijgt, terwijl men stelt enkel haar leiders te willen raken. Eerder maakte ook al de Servische bevolking dit mee en sinds 1991 kan ook de Iraakse bevolking hiervan meepraten. Deze agressie is al evenmin een middel om het terrorisme mee te bestrijden. Integendeel, doordat het antwoord bestaat uit imperialistisch staatsterrorisme, zullen de haatgevoelens bij de onderdrukte volkeren nog meer oplaaien. Deze gevoelens voeden de terroristische verblinding van zij die een misprijzen voor het menselijke leven delen met hun onderdrukkers. Deze agressie vindt plaats op een moment dat de militaire uitgaven van de Verenigde Staten sinds 1999 weer omhoog gaan, nadat ze gedurende enkele jaren gestabiliseerd waren op een niveau dat overeenkomt met zowat het gemiddelde van tijdens de koude oorlog. Voor de derde keer op 11 jaar tijd storten de VS zich in een groots imperialistisch oorlogsavontuur en bevestigen zo hun hegemonistisch en interventionistisch post-koude oorlogproject.

Er wordt nu weer een nieuwe stap gezet, nadat tijdens de Kosovo-oorlog de Nato werd omgevormd tot een militaire alliantie die tussenkomsten kan uitvoeren zonder enige geografische beperking.

2. Hoe verschrikkelijke de jarenlange misdaden van de imperialistische grootmachten ook zijn, nooit kunnen die de dood van duizenden onschuldigen mensen in de VS rechtvaardigen. De dood van vele onschuldigen kan niet vergeld worden met de dood van opnieuw vele onschuldige, niet-vechtende burgers. Dit is niet enkel zo bekeken vanuit een revolutionair-humanistisch standpunt, dat stelt dat de socialistische en internationalistische strijd tegen onderdrukking moet vertrekken vanuit een superieure moraal. Ook vanuit louter strategisch standpunt brengen dergelijke terroristische acties absoluut geen zoden aan de dijk.

De imperialistische overheersing kan slechts via twee noodzakelijke wegen gebroken worden: via de mobilisatie van de massa van de onderdrukte volkeren in de overheerste landen en via de druk van de massabeweging in de overheersende landen gericht tegen de oorlogspolitiek van die regeringen.

Vanuit dit standpunt bekeken zijn de verachtelijke aanslagen van 11 september dubbel nefast:

1. uitgevoerd door een netwerk van samenzweerders, reduceren ze de bevolkingen van die landen tot machteloze waarnemers van een botsing tussen twee terreurlogica's.
2. doordat de uitvoerders van de aanslagen op willekeurige wijze mensen doden, drijft men de VS-bevolking in de armen van de regering-Bush, waardoor die haar repressieve oorlogsplannen nog kan uitbreiden...

De aanslagen zijn dus geen uiting van anti-imperialisme, zelfs niet van een ontspoorde vorm ervan. Het gebruik van massaterreur wijst juist op een reactionaire politieke houding die tegengesteld is aan de fundamentele rechten van mensen. De integristen van het type van de beweging van Bin Laden bekennen zich tot het kapitalisme en verdedigen het. Ze zijn, of waren, verbonden met fracties van de burgerij en met delen van reactionaire staatsapparaten, zoals de Saoedische monarchie of de Pakistaanse dictatuur. Deze groepen willen de moslimbevolking een fanatiek religieus discours in de maag splitten, dat wel antiwesters maar niet anti-imperialistisch is, wel antisemitisch en niet antizionistisch... Ze ijveren voor ultrareactionaire theocratische regimes, zoals dat van de Taliban, en maken misbruik van de Palestijnse zaak om hun oerreactionaire doelstellingen te omzwachtelen.

3. De echte uitschakeling van het terrorisme kan er enkel en alleen maar komen als alle vormen van terrorisme worden uitgeschakeld, het terrorisme van staten en regeringen en het terrorisme van groepen en netwerken. Dit kan enkel maar gebeuren op voorwaarde dat de enorme politieke en sociale onrechtvaardigheden, die slechts in stand gehouden kunnen worden door fysiek geweld, opgeheven zouden worden. Overal moeten er levensomstandigheden gecreëerd worden die volkeren de kans en het recht bieden om zelf hun weg uit te stippelen: publieke vrijheden, politieke democratie, recht op zelfbeschikking, hertekening van de internationale verhoudingen op basis van vrede en recht. Respect voor het menselijk leven mag aan geen enkele selectie onderworpen worden:

- Het embargo tegen Irak moet opgeheven worden, het heeft op tien jaar tijd haast 1 miljoen burgerslachtoffers geëist. Ook nu veroorzaakt het volgens VN cijfers elk jaar de dood van 100.000 slachtoffers waarvan de helft kinderen van zeer jonge leeftijd.
- De schuldenlast van de overheerste landen, opgelegd door de banken en de staten van de geïndustrialiseerde landen, moet kwijtgescholden worden. Die schuld is verantwoordelijk voor honger en ellende en staat elke ontwikkeling in de weg.
- Er moet een enorme productie en massale, kostenloze verspreiding van geneesmiddelen opgestart worden. Epidemies als Aids moeten een halt toe geroepen worden, ze richten ravages aan bij ganse bevolkingsgroepen, vooral in de armste landen, zoals in Afrika.

4. Het terroristisch fanatisme dat op 11 september toegeslagen heeft in de Verenigde Staten vindt haar specifieke oorsprong in tendensen die in de hand gewerkt werden door de Amerikaanse regering. Die heeft immers samen met haar petroleumbondgenoot Saoedi-Arabië, een van de meest obscurantistische en reactionaire regimes van de wereld, het Islamintegrisme gepromoot in de strijd tegen het progressieve nationalisme of het “communisme”. Het hoogtepunt hiervan werd bereikt door hun gemeenschappelijke steun aan de integristische fracties in Afghanistan, gedurende bijna twee decennia. Als echte leerling-tovenaars hebben ze de mensen gevormd en groot gemaakt die zich vandaag tegen hen keren... Het Westers imperialisme geeft blijk van een permanent cynisme en van een onbegrensde hypocrisie. Wanneer dat integrisme een antiwesters gelaat krijgt, zoals in Iran, zegt men het te bestrijden in naam van de democratie en de rechten van de vrouw. Wanneer het integrisme, zoals in het geval van Saoedi-Arabië, goede banden onderhoudt met het imperialisme en bereidt is de ontginning van belangrijke olievoorraden te delen, dan neemt men geen aanstoot aan de meest verachtelijke vormen van vrouwenonderdrukking of schendingen van democratische rechten.

5. Olie is natuurlijk steeds de essentiële leidraad geweest van de imperialistische politiek in de regio. Dit wordt natuurlijk enkel maar versterkt door regeringen zoals die van Bush die bestaat uit rechtstreekse vertegenwoordigers van de olie-industrie (dat was trouwens niet anders ten tijde van zijn vader).

In dat opzicht mag het duidelijk zijn dat de “strijd tegen het terrorisme” het voorwendsel is geworden voor andere doelstellingen, die er niets mee te maken hebben. De VS eisen voor zich het label op van planetaire rechter. Amerika is echter rechter en betrokken partij tegelijkertijd en tracht haar wet op te leggen aan de rest van de wereld, door zich boven elke vorm van internationaal recht te plaatsen. Aanvankelijk werd de agressie tegen Afghanistan voorgesteld als een militairpolitionele operatie, gericht op de vernietiging van een netwerk van enkele duizenden “terroristen”.

Zeer snel werd echter de echte doelstelling van de operatie duidelijk: een andere verzameling van integristen en reactionairen allerhande aan de macht brengen in Kabul, en zo een regering maken die wel naar Amerikaanse pijpen wil dansen. Het echte doel van de operatie bestaat erin om een volgehouden poging die zowat een kwart eeuw heeft geduurd om controle te verwerven over het geheel van de regio nu af te sluiten. De VS willen definitief de controle verwerven over Afghanistan, dat ze beschouwen als een uitvalsbasis die complementair is aan Pakistan. Op die wijze willen de VS hun geopolitieke plannen uitvoeren. Tijdens een eerste periode was het belangrijkste doel de destabilisering van de Sovjet-Unie. Na de ineenstorting van die laatste veranderde de doelstelling en

wilden de Amerikaanse oliebedrijven en de regering de hand leggen op de belangrijkste gas- en olievoorraden van Centraal-Azie.

Enkel deze economische en politieke plannen laten toe te begrijpen waarom onder het voorwendsel van de strijd tegen het terrorisme, niet enkel de basissen van het Al Qaida netwerk worden gebombardeerd. Omdat men de controle wit verwerven over heel Afghanistan worden ook steden en concentraties burgers gebombardeerd door de Amerikaanse en Britse vliegtuigen. Daardoor kan deze operatie leiden tot een echte humanitaire catastrofe die het leven aan honderdduizenden mensen kan kosten. Het feit dat er geen klare wijn wordt geschonken over de reële doelstellingen van de operatie zou de deur wel eens kunnen openzetten voor onberekende gewelddadige uitschuivers. Zelfs het gebruik van nucleaire wapens, valt niet helemaal uit te sluiten, in hoge Amerikaanse kringen kwam het reeds ter sprake. De Westerse agressie lokt zware rellen uit in tal van Moslimlanden. Zeker in Pakistan is dat het geval. De Westerse aanvallen dreigen daar dus in de kaart te spelen van religieuze fanatici, die, mochten ze ooit de macht kunnen grijpen eveneens aanspraak kunnen maken op nucleaire wapens.

6. De internationale radicale linkerzijde ziet zich vandaag dus genoodzaakt om te strijden op meerdere fronten

- De barbaarse bombardementen op Afghanistan moeten gestopt worden; de rechten van de Afghaanse vrouwen moeten verdedigd worden; het Afghaanse volk heeft recht op zelfbeschikking;
- De moorddadige agressie en het staatsterrorisme van de Israëlische regering gericht tegen de Palestijnse bevolking moeten gestopt worden; we moeten de legitieme rechten van de Palestijnen verdedigen;
- het moordend embargo tegen Irak moet opgeheven worden
- de gewelddadige politiek van de regering Poetin tegen het Tsjetsjeense volk moet stoppen
- De druk van de imperialistische landen op de onderhandelingen die aan de gang zijn in landen als Colombia, Palestina of Ierland moeten we veroordelen; de VS dreigen ermee deze landen te beschouwen als militaire doelwitten in de wereldwijde strijd tegen het terrorisme;
- Racisme moet bevochten worden, het asielrecht moeten we verdedigen; we veroordelen de integristische terreur en komen zonder enige toegeving op tegen elke vorm van fanatisme; hetdiscoursover de'westerse waarden en superioriteit' moet ontkracht worden; het racisme waarvan Arabische migranten hetslachtofferdreigen te worden in de Westerse landen moet beteugeld worden;
- We moeten een antwoord bieden op de aanvallen tegen de democratische vrijheden en rechten in de Westerse landen; heel de sociale beweging wordt immers geviseerd door het versterkt politietoezicht; de repressie van Seattle en Praag, Genua en Göteborg dreigt nu met de oorlog nog versterkt te worden; hun doel is om de sterke beweging tegen de neoliberale en kapitalistische globalisering te treffen;
- We moeten strijden tegen de massale afdankingen, die nu onder het voorwendsel van de economische crisis worden uitgevoerd, op een moment dat de regeringen steeds meer publieke middelen in privé-ondernemingen pompen om de verlaging van de inkomsten van bepaalde sectoren van de kapitalistische economie te compenseren.
- Er moet strijd geleverd worden voor de ontmanteling van nucleaire wapens en een radicale vermindering van de militaire uitgaven. Die middelen moeten aangewend worden voor sociale doeleinden en als hulp dienen voor ontwikkeling;
- We komen op tegen de opening van een nieuwe cyclus van onderhandelingen in het kader van de WTO, die erop gericht is een nieuw neoliberaal offensief te lanceren, o.a. in de landbouw en de openbare diensten. De volkeren van de armste landen zouden opnieuw het eerste slachtoffer zijn;
- We eisen de ontmanteling van de fiscale paradijzen en de witwascircuits, alsook een controle en taxatie van de kapitaalstromen.

In volle respect voor de verscheidenheid binnen de mobilisaties, staat de internationale radicale linkerzijde voor de taak om de verschillende massabewegingen tegen de verschillende aspecten van het wereldwijde offensief van het kapitaal één te maken.